

[Alsing Andersen.]

mærket Debattør, men naar han saadan ganske fikst forsøger at dreje det derhen, at jeg skulde mene, at Regeringen skulde have Ret til at paabyde, hvorledes vi skulde gaa klædt, er det ærede Medlem længere ude i Polemikens Kunst, end til- ladeligt er. Hvad jeg har hævdet, er dette, at hvis det ærede Medlem virkelig mener, at Uniformen er en Garanti for Opræt- holdelse af Ro og Orden, saa maa det ærede Medlems Parti, saa maa mit Parti sørge for, at alle de paagældende har For- pligtelse til at bære Uniform. Det er i Virkeligheden Konsekvensen af det ærede Medlems Betragtning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Be- mærkning.

Christmas Møller: Jeg kan ikke mod- tage det ærede Medlems Kompliment; naar det ærede Medlem selv argumenterer saa- dan, som han gør, bryder jeg mig ikke om at modtage det ærede Medlems Kompliment. Det ærede Medlems Udtalelse er jo helt urimelig, naar han siger, at vort Standpunkt, at en Ungdomsbevægelses aktive Medlem- mer bør have Lov til at bære Uniform ved Møder og agitere i Uniform, skulde betyde, at saa skulde alle bære Uniform. Det har jo ikke noget som helst med dette Forhold at gøre. Det vilde ved Uniformen være til- kendegivet, hvorledes de særlig aktive Med- lemmers Stilling var, og der vilde efter mit Skøn, i det Øjeblik man havde Uniform, blive mindre Anledning til at udføre Op- tøjter som dem, der blev udført paa Lange- lands Plads.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen har Ordet for en kort Be- mærkning.

Alsing Andersen: Det er jo netop dette sidste, at der i Uniformen skulde være en Garanti for, at der ikke skete den Slags Ting, det ærede Medlem skylder os Bevis for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Be- mærkning, og dermed er det forbi med korte Bemærkninger i denne Omgang.

Christmas Møller: Hvorfor skylder jeg Bevis for noget saadant? (*Alsing Andersen:* Fordi De har paastaaet det!). Det maa dog være det ærede Medlem, der møder med Be- vis, naar han er Tilhænger af en Forbudslov. Vi har jo Demokrati i dette Land, vi har jo Frihed i dette Land. Vi skal jo have Lov til inden for den Grænse, at man ikke krænker andre, at gøre, hvad vi vil. Saa er det dog det ærede Medlem, der skylder Bevis for, at en Lov som denne er nødvendig. Der er i selve den Maade, hvorpaa det hele er gaaet baade før og efter, ikke det fjerneste, som begrunder dette Forbud. Derfor siger jeg, at det er min Opfattelse — Beviser paa Bor- det med Kendsgerninger kan man jo i den Forstand ikke levere for noget saadant —, men det er min Opfattelse, at dette, at man havde Lov til at bære Uniformer, vilde be- tyde, at de paagældende Ungdomsorganisa- tioners Ledelser vilde kræve Respekt for Uniformen, vilde kræve, at Medlemmerne op- førte sig snarere bedre, ganske simpelt fordi de ikke vilde taale blot det fjerneste, som kunde give Anledning til Kritik, naar Med- lemmerne havde Uniform paa.

Pürschel: I Tilknytning til den Dis- kussion, der har været ført om Ministe- riets Forsøg paa at bestemme, hvorledes man maa gaa klædt her i Landet, vil jeg bringe i Erindring, at der engang var en Pressemeddelelse fremme om, at Politi- mesteren i Sønderborg for Alvor havde paastaaet, at man skulde konfiskere nogle lange Støvler, fordi de var en Del af en Uniform. Det er betegnende for, hvorledes Loven er affattet, at noget saadant kunde lade sig gøre.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lange- landspladsen, som har været diskuteret saa meget, vil jeg spørge: Hvorledes vilde Situationen have ligget, hvis vi ikke havde haft Uniformsforbud? Saa vilde D. S. U.erne kunne være mødt frem i Uniform, og de havde utvivlsomt følt sig forpligtede over for deres Uniform til at opføre sig ordent- ligt, ganske som K. U.erne gør det, naar de møder i Uniform. Men hvad skete nu, da der var Forbud mod Uniformen? Nu gik de derhen — eller de foretrak dette Møde for Staunings samtidige Møde —, og hvad skete der saa? At nogle daarlige Ele- menter fik Magten og forledte disse Folk,